

ת"פ 47814/01/14 - מדינת ישראל נגד אליחי כהן

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 47814-01-14
מאוחד עם ת.פ. 12482-01-14
13 יולי 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

אליחי כהן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - מיכה גבאי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על איחוד הדיון בשני התיקים.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ד, 13/07/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

הכרעת דין

ת.פ. 47814-01-14, ו- 12482-01-14

עמוד 1

אני מרשיעה הנאשם בשני אישומים, **ת.פ. 47814-01-14, ו- 12482-01-14**, לאחר שהודה בשני האישומים בפני ובפני כב' השופטת נגה שמואלי וזאת בעבירות של נהיגה פזיזה, אי ציות להוראת שוטר, התנגדות למעצר חוקי וניסיון לתקוף שוטר וכן איום על שוטר והכשלתו.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ד, 13/07/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בשני אישומים, לאחר שבוצעו בהם תיקונים מהותיים ולאחר שהתביעה הגבילה עצמה מלכתחילה למאסר אותו ישא בעבודות שירות, בעוד טיעוני הסניגור חופשים כולל עתירה להימנע מהרשעה. משכך, למרות הודה, לא הורשע והדין נדחה לקבלת תסקיר וחווות דעת ממונה.

מאחר ולא היתה המלצה להימנע מהרשעה, שכן לא שיתף פעולה עם שירות מבחן, בהסכמת הסניגור, הורשע בעבירות כדלקמן:

ת.פ. 12482-01-14 - - בתאריך 6.12.13 בצהריים, הגיעו שוטרים לרחוב שד' גת 90, קרית גת, לצורך טיפול בסכסוך שכנים. שוטר הבחין בנאשם יוצא מבניין במקום ומסתיר דבר מה מאחורי גבו, לכן קרא לו לגשת אליו, אך במקום זאת הגביר הנאשם קצב הליכתו ואף השליך דבר מה בצבע חום מידו והחל להימלט. לאחר מרדף קל איתר השוטר את הנאשם בכניסה לבנין, בקומה השלישית של בנין, והודיע לו כי הוא עצור. הנאשם הובא לתחנה, נערך עליו חיפוש, במהלכו הוריד הנאשם את מכנסיו ואמר לשוטר מספר פעמים "אתה רוצה למצוץ לי, הנה אני מוריד, תמצוץ לי" וכן איים על השוטר באומרו "אם הייתי בלי אזיקים הייתי שובר אותך", עבירות של איום והכשלת שוטר במילוי תפקידו.

ת.פ. 47814-01-14 - ב- 18.1.14 לאחר חצות, נהג ברכב פרטי, בקרית גת. שוטר בניידת דרש ממנו לעצור בצד, אך הוא לא שעה להוראותיו ואף האיצ מהירות נסיעתו בניסיון להימלט. השוטר נסע אחריו וכרז לו בכריזה לעצור, אך הוא המשיך להאיץ מהירות נסיעתו, תוך שעקף רכב פרטי בעקיפה מסוכנת. הנאשם נהג ברכבו ברשלנות, שבאה לידי ביטוי בנסיעה פרועה ובמהירות בלתי סבירה. הוא לא ציית להוראת תמרור המחייב עצירה ומתן זכות קדימה שהיה מוצב בכיון נסיעתו, ביצע פנית פרסה מסוכנת, סטה מנתיב נסיעה וניסה להימלט. באותן נסיבות ביצע עקיפה מסוכנת שהדרך לא פנויה תוך שאילץ את הרכב הנעקף לבלום, הנאשם המשיך בנסיעה עד שבלם, יצא מהרכב ונמלט בריצה. בהמשך לאחר שהשוטר דלק אחריו ותפס אותו, סירב לבקשתו לשכב על הרצפה, מנע מהשוטר לתפוס את ידיו לצורך מעצר ואף ניסה לנגוח בפני השוטר עם ראשו בעתש השוטר מילא את תפקידו כדין, עבירות של נהיגה פזיזה, אי ציות להוראת

שוטר, התנגדות למעצר חוקי וניסיון לתקוף שוטר.

הנאשם יליד 30.5.94, לחובתו רישום פלילי מבית משפט לנוער מיום 4.7.13, מת.פ.

55184-03-12. באותו ענין בית המשפט לנוער נמנע מלהרשיעו בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ועבירות תעבורה, שימוש באופנוע ללא רשות ונהיגה בו ללא רישיון.

מהתסקיר עלה שהשלים של"צ, השתתף בקבוצת נהיגה במבחן והגיע לאבחון במרכז מרווה, אך התקשה להתמיד במסגרת תעסוקתית וכי קיימים גורמי סיכון, אך לאור גילו, חלופת הזמן והעובדה באופן חלקי התגייס לתוכנית טיפולית המליצו על הליכי טיפול, לכן בית משפט לנוער הסתפק בהתחייבות למשך שנתיים על עבירות רכוש, קנס בסך של 1000 ₪, פסילה למשך חודשיים, פסילה מותנית ל- 5 שנים. כמו כן, בית משפט הורה כי עליו להמשיך עם מרכז מרווה למשך 6 חודשים, כלומר עד ינואר 2014.

הנאשם לא עמד בחיוב להיות בקשר עם מרכז מרווה ולכן שירות המבחן ביקשו לקיים דיון. הדיון הראשון נקבע בנובמבר 2013, אך הנאשם לא התייצב לדיונים ולכן הדיון אחרון התקיים ב- 7.7.14 כלומר לפני מספר ימים.

הודע לבית משפט כי הוגש כתב אישום בו הוא משוחרר בתנאים מגבילים. שירות המבחן ביקשו במקום הצו להרחיב האלמנט העונשי בגזר הדין ולכן תחת דרכי טיפול, הקשר עם מרכז מרווה, הוסיפה קנס סמלי בסך של 400 ₪.

מהתסקיר שנתקבל היום עולה כי הוא בן 20, רווק, גר בבית הוריו בקרית גת, השלים 10 שנות לימוד בקידום נוער. התקשה תקופה ארוכה לשמור על יציבות תעסוקתית, קיבל פטור מצה"ל עקב אי התאמה, בין היתר, בשל מעורבותו בפלילים. בתחילת השנה פתח חנות צעצועים בסיוע אביו הוא שבע רצון מעבודתו.

הוא מודה באישומים המיוחסים לו וטען כי בטרם אחד האירועים היה אירוע אלימות בבנין בו גר, ששוטרים פנו אליו הוא חשש איום וחשש שינסו לעוצרו בעבירת סמים. באותו מועד נהגו להשתמש בסמים, הוא לא רצה שיקשרו אותו לכך. כמו כן, הושפל, ביטא צער וציין כי היה צריך להתנהג אחרת. לגבי האישום הקודם, ציין כי נסע לחברתו ושמע ברכב מוזיקה רועשת ולכן לא שמע את קריאת השוטרים, בהמשך שהבחין בהם הוא נבהל ונמלט, תוך ביצוע עבירות נוספות.

הוא התקשה לבחון ולערוך בהתבוננות עצמית וטען שלא מבין כיצד התנהג כך.

הם הדגישו שזו לא מעורבותו הראשונה תעבורה וכי נסיונות טיפולים במסגרת שירות מבחן לנוער לא צלחו, ולכן קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד בתחום זה. לכן בדקו מול אפשרויות טיפוליות אך דחה זאת, חשב שהוא מצליח לבד לייצב חייו ולא נזקק לעזרה. הוא נשלח למסירת דגימות שתן לבדיקת סמים שנמצאו נקיות.

הם התרשמו כי הוא מתנהג באופן חשדן, לכן מתקשה להיעזר בגורמי טיפול. בעבודה שהיה מעורב בעבירות בזמן שהיה אמור להיות משולב בהליך טיפולי במסגרת שירות מבחן לנוער, וכן בעובדה שהעונשים שהוטלו עליו לא הביאו לשינוי משמעותי בעמדותיו וכן לאור נטייתו לצמצם מחומרת מעשיו וקושי לבחון הבחירות שהוא עושה והתוצאות שנושא, מצביעים לטעמים על סיכון להישנות מקרים דומים בעתיד. הוא טוען שהוא מעונין בשינוי, אך בפועל מאוד פסיבי וכיום נתלה בעבודה שלו, הוא עדיין לא פועל באופן שיכול לשנות ולקדם את חייו.

אמנם כגורם מצמצם סיכון לקחו בחשבון את העובדה שעובד באופן יציב והוא מודע לקושי שלו להתמודד עם גורמי סמכות ומרות ולכן אם ימשיך בכיוון הזה יש סיכוי כלשהו לסיכון ליציבות.

הם המליצו להרשיע ולגזור דינו למאסר בעבודות שירות כעונש מוחשי, יחד עם מאסר מותנה וקנס.

נתקבלה חוות דעת ממנה שמצאה אותו כשיר לשאת מאסר בעבודות שירות.

הסניגור מבקש להימנע ממאסר, לדבריו, מדובר בבחור צעיר, שמשקם את עצמו, ובעבירות שאינן מצדיקות מאסר. תומך טענתו בפסקי דין של בית משפט שלום בהם לטענתו במקרים דומים התביעה הסתפקה בעונשים מרתיעים.

באשר למתחם העונשי הראוי בעבירות כלפי שוטרים ועבירות תעבורה שיש בהן סיכון חיי אדם:

הערך החברתי המוגן הינו עקרון שלטון החוק, וכן הצורך להגן על הציבור מפני עברייני תעבורה המסכנים חיי אדם בכביש, תוך ביצוע עבירות מסכנות חיים וכן מפני עבירות אלימות, כולל מילולית, והצורך ליתן הגנה לשוטרים, שהם כלבי השמירה של הדמוקרטיה.

מחילה על פגיעה באנשי הרשות נתפסת במקורות המשפט העברי כפגיעה באינטרס ציבורי מהותי:

בספר דברים ט"ז, פסוק י"ח כתוב: **" שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלוך לך נותן לך לשבתך... "** שוטרים כמו שופטים הינם אבני יסוד באכיפת החוק, וחיוניים על מנת לאפשר לשלטון למשול.

המשטרה אמונה על הסדר הציבורי ומתבססת בעבודתה על אלמנט ההרתעה, אשר בלעדיו הייתה נוצרת אנדרלמוסיה גדולה, ולא היה ניתן לבסס את שלטון החוק. כמאמר חז"ל לולא אלמנט ההרתעה מפני המלכות אנשים היו אוכלים זה את זה חיים.

ראו במסכת אבות בתלמוד הבבלי (ב,ג): **"...שאלמלא מורא של מלכות איש את רעהו חיים בלעו."**

אם הציבור יקל ראש בעבירות שיש בהן פגיעה בשוטרים יפגע אלמנט ההרתעה של הרשות האוכפת החוק, ועל-כן הפגיעה בשוטר, נתפסת כפגיעה לא רק באדם, אלא גם בשלטון: האינטרס הציבורי הוא שמחייב שלא לעבור לסדר היום, כאשר פוגעים בשוטר.

גישת המחוקק אשר רואה בעבירה של תקיפת שוטר עבירה חמורה המחייבת מאסר, עולה בקנה אחד עם תפיסת המשפט העברי את הפגיעה באנשי הרשות, על-פיה אף אם האדם שבו פגעו סולח לפוגעים, אין מוחלים על כבודו, ויש להעמיד את הפוגעים לדין, מפני שהם פוגעים לא רק באדם אלא במלכות (במדינה) כולה. וראו במסכת כתובות י"ז, ע"א: **"מלך שמחל על כבודו - אין כבודו מחול"**.

ובמסכת יומא כב, ע"א: **" מפני מה נענש שאול ? מפני שמחל על כבודו, שנאמר (שמואל א, י, כז): 'ובני בליעל אמרו מה יושענו זה, ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש' "**

המחוקק מצא להחמיר בעונשו של מי שעובר עברות של הכשלת או תקיפת שוטר, והביע דעתו בכך כשקבע תקופות מאסר מינימום לצידן, וזאת בשונה מעבירות אחרות, ואפילו חמורות מהן, בבחינת מסר לציבור באשר לחומרה שמייחס לעבירות אלה.

באשר לעבירה של איום: בעבר עשיתי אבחנה בין איום "רגיל" לאיום על עובד ציבור הממלא תפקידו על פי חוק .

בת.פ. 35576-11-12, **מדינת ישראל נ' שמעון יפרח**, תק-של, 2013 (4), עמ' 6, של מותב זה , ציינתי כי **הערך החברתי המוגן הוא הצורך להגן על שלום הציבור מגורמים אלימים בכלל, ועל עובדי ציבור בפרט, על מנת להקנות תחושת בטחון לעובד הציבור, המבצע תפקידו עבור הציבור ולמענו , אך מוצא עצמו, חדשות לבקרים, חשוף לתגובות קשות מצד אזרחים, כולל אלימות קשה, וכי לא בכדי המחוקק קבע עבירה לגבי מי שמעליב עובד ציבור.**

כב' השופט גו'בראן ברע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל**, צ"ן כי:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור, אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית, יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק.... טובת הציבור מחייבת כי הובטח להם שיוכלו למלא תפקידם ללא מורא וללא פחד.. מתוקפנים ומאיימים, ולכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל)... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ומעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד ידם ולתת עונשים מרתיעים..".

קבעתי שאף שעבירת האיום היא עוון , המחוקק קבע לצידה עונש מאסר של 3 שנים. בגין איום על עובד ציבור, הבא כדי להטיל חיתתו ולכפות רצונו של המאיים, בין בתגובה ליחס שאינו מקובל עליו, בין במטרה להשיג תנאים מועדפים, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר , כשהמתחם ינוע בין מספר חודשים לתקופה ארוכה יותר, וזאת בהתאם לזהות המאויים ומושא האיום, לאופי האיום ולתוכנו.

מאידך גיסא, בעניינו של ניב זגורי, שהיה מיוצג אף הוא על ידי עו"ד גבאי, ציינתי כי עמדתה העונשית האמביוולנטית של התביעה, יש בה להשליך על גזר הדין. מהפסיקה שהמציא עו"ד גבאי באותו ענין עלה שהמדיניות העונשית של התביעה המשטרית איננה עקבית. כך בפסקי דין שהמציא הסניגור היום בעבירות של איומים והפרעה לשוטר וכן הכשלת שוטר, אינם תמיד עותרים לעונש מאסר. אולם לא הרי המקרה שבפני לאותם מקרים: במקרה שבפני מדובר במי שיש לו קושי מתמשך מול אנשי מרות וסמכות. אין זו פעם ראשונה שמנסה להימלט מפני שוטרים, וזאת כשהוא נוהג באופן מסכן חיים.

ניסיונות שיקום לא צלחו ובכל מקרה, התביעה מלכתחילה, למרות חומרת העבירות, הודיעה כי לא תעתור למאסר בפועל וכבר בכך התחשבה בה עד מאוד. הוא זה שבחר גם היום לא לשתף פעולה בהליך טיפולי.

לאור כל האמור, לא מצאתי כי יש כל הצדקה להימנע ממאסר ולא בכדי גם שירות מבחן ממליצים על כך.

לאור העובדה שמדובר בחנות שאביו פתח עבורו ואביו מסייע לו בניהולו, לא יהיה במעשיו בעבודות שירות בכך לפגוע

ביכולת התפקודית של החנות.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בעבודות שירות בעמותת שווים, בקרית גת וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 26.8.14 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של איום, הכשלת שוטר, תקיפת שוטר, נהיגה פזיזה ורשלנית.

3. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של התנגדות למעצר חוקי.

4. בהתחשב בכך שנגזר דינו למאסר, הקנס יהיה סמלי בסך 1000 ₪, שיקוזז מהפקדון, והיתרה תושב לנאשם או למי מטעמו, ובלבד שלא מעוקל.

5. הנני פוסלת את הנאשם/ת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים.

הפסילה תחל מהיום ועליו/ה להפקיד רשיונו/ה במזכירות ביהמ"ש לא יאוחר ממועד זה.

6. הנני פוסלת את הנאשם/ת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי שלא ת/יעבור העבירות בהן הורשע/ה ו/או עבירות מהתוספת הראשונה ו/או השנייה לפקודת התעבורה כולל נהיגה בזמן פסילה במשך 3 שנה/ים.

7. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 6000 ₪ להימנע מביצוע עבירות כלפי שוטרים, נהיגה פזיזה ורשלנית ואיום במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ד,
13/07/2014 במעמד הנוכחים.
רובין לביא , שופטת בכירה**

החלטה

הפריטים שקשורים לרכב, מסמכים, רישיונות, מפתחות - יוחזרו לנאשם.

שאר המוצגים, יושמדו.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ד, 13/07/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה